

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 19Er/221/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415204387
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2015:6415204387.2

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci exekúcie oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, zast. Advocate, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti povinnému: C. Š., M.Č.. XXXXXX/XXXX, R. XXX/XX, XXX XX Ž. T. R., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, 040 01 Košice, vedenej pod sp. zn. EX 6680/15, súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý, Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pre pohľadávku 49,00 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Námietky povinného sa z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Súd poverením z 25.06.2015 poveril exekútora vykonaním exekúcie proti povinnému na uspokojenie pohľadávky oprávneného vo výške 49,00 EUR s príslušenstvom, známy úrok vo výške 35,90 EUR, poplatok vo výške 50,32 EUR, trov predchádzajúceho konania vo výške 126,55 EUR, poplatok za upomienku vo výške 36,00 EUR na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 11618/14 zo dňa 05.11.2014.

Exekútor predložil súdu dňa 07.08.2015 námietky povinného proti exekúcii, ktoré povinný podal v zákonnej lehote. V námietkach právny zástupca povinného uvádza, že uzatvorením rozhodcovskej zmluvy č. 609900427 viažucej sa k zmluve o úvere č. 609900427 uzatvorenej medzi povinným a oprávneným došlo k jednoznačnému zhoršeniu postavenia povinného v postavení spotrebiteľa. Zmluvou s takýmto znením si spotrebiteľ jednoznačne zhoršil svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 OZ). Bez nej by sa konanie uskutočnilo v mieste jeho bydliska na Okresnom súde Žiar nad Hronom, teda v Žiari nad Hronom, a to podľa príslušných ustanovení občianskeho súdneho poriadku s garanciou ústavných práv, ktorého znenie je pre spotrebiteľa priaznivejšie než vnútorný štatút rozhodcovského súdu, podľa ktorého prebiehalo rozhodcovské konanie - známe omnoho väčšou benevolenciou postavenou v prospech podnikateľa, o. i. kratšími lehotami na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, vyššími trovami konania. O zjavnú nerovnováhu medzi podnikateľom a spotrebiteľom a neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 ods. 1 a ods. 4 písm. r OZ) ide aj z dôvodu, že oprávnený si priamo a autoritatívne v predformulovanej rozhodcovskej zmluve určil pre prípad vzniku sporu z predmetnej zmluvy, možnosť výberu či prípadný spor predloží Stálemu rozhodcovskému súdu zriadenému spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a. s., alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky. Právo výberu akému súdu spor predloží spočíva podľa zmluvy na tej zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh - teda v konečnom dôsledku ide o žalovaného, ktorý má eminentný záujem na tom, aby boli spory so žalobcom riešené pred rozhodcovským súdom, pred ktorým bude postavenie žalovaného oveľa výhodnejšie. Ďalej uviedol, že úverovú zmluvu, ktorej súčasťou mala byť uvedená rozhodcovská doložka/zmluva nemohol spotrebiteľ ovplyvniť (nijako zmeniť, upraviť jej znenie) nakoľko bola vopred predformulovaná a v takomto znení predložená spotrebiteľovi oprávneným bez možnosti jej zmeny, pričom je pre povinného v mnohých smeroch nevýhodná. V danom zmluvnom vzťahu, ktorý predchádzal exekučnému konaniu ide o vzťah spotrebiteľský, čo musí byť súdu z jeho činnosti dobre známe. Vzhľadom na obdobný skutkový a

právny charakter veci ako v mnohých iných prípadoch, v ktorých vystupuje oprávnený v spore so spotrebiteľmi, ktoré rozhodovali sudy SR, nemôže byť postavenie povinného ako spotrebiteľa súdu sporné. Postavenie povinného- spotrebiteľa voči oprávnenému- dodávateľovi jasne vyplýva taktiež z ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Povinný si bral oprávneným poskytnutý úver výlučne na súkromné účely pričom oprávnený konal v postavení dodávateľa, keď v predmete svojej obchodnej činnosti má poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, a zároveň uzatvára so spotrebiteľmi formulárové zmluvy, ktoré majú všetky znaky spotrebiteľských zmlúv o úvere. Akékoľvek predformulované vyhlásenia oprávneným alebo ustanovenia vylučujúce aplikovanie právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa vzhľadom na uvedené skutočnosti nemajú žiaden význam vo vzťahu k posúdeniu predmetného zmluvného vzťahu ako spotrebiteľského. Právny zástupca povinnej oprel svoje tvrdenia o rozhodnutie Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 18C/57/2013 a rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č.k. 10CoE/326/2010 zo dňa 09.08.2011.

Oprávnený vo vyjadrení k námietkam povinného voči exekúcii uviedol, že právoplatný rozhodcovský rozsudok je právne záväzný a po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný, teda je spôsobilý byť podkladom pre výkon exekúcie. Oprávnený zároveň uviedol, že v rámci Rozhodcovskej zmluvy, ktorá predstavuje samostatnú listinu sa v čl. 2 ods. 1 zmluvné strany dohodli nasledovne: "Všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere vrátane sporov o jej platnosť výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a/ pred Stálym rozhodcovským súdom." V zmysle čl. 2 tejto zmluvy je následne daná právomoc Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. rozhodnúť spor medzi zmluvnými stranami, pričom Stály rozhodcovský súd zriadený zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. postupuje v súlade so zákonom č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov ako aj v zmysle svojho Rokovacieho poriadku. Ďalej oprávnený uvádza vo svojom vyjadrení, že je nepochybné, že rozhodcovská zmluva je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od žalobcu, aby spory so žalovaným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Vzhľadom na uvedené žiada, aby súd námietky povinného v celom rozsahu odmietol.

Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene. Súd námietkam vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastal v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávnych aj procesnoprávnych skutočností. Dôvody zastavenia exekúcie sú vymedzené v ustanoveniach § 57 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Súd je pri skúmaní námietok viazaný ustanovením § 50 Exekučného poriadku, ktoré oprávňuje súd skúmať len skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávnych noriem po vzniku exekučného titulu alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie. Rovnako je možné namietat' aj skutočnosť, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Pri vznesení námietok proti exekúcii sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.

Z predloženého rozhodcovského rozsudku súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe Zmluvy č. 609900427 (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej boli povinnému poskytnuté finančné prostriedky vo výške 150,00 EUR. Povinný sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky žalobcovi vrátiť spolu s dohodnutým poplatkom v výške 74,00 EUR v 4 mesačných splátkach po 56,00 EUR, počnúc dňom 09.01.2013, teda celkom žalobcovi zaplatiť 224,00 EUR. K Zmluve oprávnený priložil aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), v ktorých podľa bodu 13 sa zmluvné strany dohodli, že pred rozhodnutím sporu v konaní pred rozhodcovským súdom môže ktorákoľvek zmluvná strana využiť mediáciu, pri ktorej zmluvné strany pomocou mediátora riešia spor, ktorý vznikol z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, dohody o vyplnení zmeniek a zmenky vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie. Za týmto účelom zmluvné strany uzavreli mediačnú doložku v tom znení, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky vyplývajúce alebo súvisiace so zmluvou, s jej porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy, ručiteľského vyhlásenia či

dohody o vyplnení zmenky, budú riešené primárne mediáciou pred Mediačným centrom zriadeným pri spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava podľa vnútorných predpisov Mediačného centra. Súčasne v ten istý deň, teda dňa 30.11.2012 zmluvné strany uzavreli aj rozhodcovskú zmluvu, podľa ktorej rozhodcovským konaním sa rozumie konanie pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava podľa procesných ustanovení Rokovacieho poriadku, Štatútu a ostatných predpisov rozhodcovského súdu, platných a účinných v čase začatia rozhodcovského konania, (čl. I Rozhodcovskej zmluvy). V čl. II. je upravený predmet Rozhodcovskej zmluvy tak, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 609900427 uzatvorenej dňa 30.11.2012, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov alebo pred všeobecným súdom, podľa toho, kde podá žalujúca strana žalobu. V bode 2 toho istého článku je upravená rozvázovacia podmienka rozhodcovskej zmluvy, ktorá je viazaná na podanie žaloby na všeobecnom súde vynímajúc konaní vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. Od tejto rozhodcovskej zmluvy odvodil svoju právomoc rozhodcovský súd.

Súd sa primárne zaoberal otázkou, či zmluva, ktorá založila záväzkový vzťah medzi oprávneným a povinným je spotrebiteľskou zmluvou a či rozhodcovská zmluva, na základe ktorej si založil právomoc rozhodcovský súd, bola platne dojednaná. V právnom poriadku Slovenskej republiky je úverová zmluva upravená v Obchodnom zákonníku, ktorý možno aplikovať bez ohľadu na to, či je úver poskytovaný spotrebiteľovi alebo podnikateľskému subjektu. Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti, alebo povolenia a vo vzťahu k Obchodnému zákonníku má účinky normy *lex specialis*. Popri tejto špeciálnej norme výraznú ochranu pre spotrebiteľa poskytuje inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, vrátane služieb na finančnom trhu, upravený v ustanovení § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka (v spojení s ustanovením § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Je tak zjavné, že aj na právny vzťah založený medzi oprávneným a povinným zmluvou, od ktorej sa uplatnený nárok oprávneného v danej exekučnej veci odvíja, je nutné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch platné a účinné v čase uzatvorenia zmluvy, ako aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka zaoberajúce sa problematikou spotrebiteľských vzťahov a ochrany práv spotrebiteľa - a to aj napriek tomu, že zmluva o úvere bola uzavretá podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Klauzula o aplikácii Obchodného zákonníka nie je žiadnou prekážkou na aplikáciu všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, medzi ktoré patria aj ustanovenia § 52 a nasl. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ustanovenie § 2 písm. a) a b) zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré definuje zmluvné strany. Podľa ust. § 4 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je zakázané konanie v rozpore s dobrými mravmi, pričom konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely vyššie uvedených zákonov rozumie konanie, ktoré je v rozpore so zvytými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie, alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, prípadne ktoré môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lešť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Zmluva dojednaná medzi oprávneným a povinnou obsahuje ustanovenia (dojednania), ktoré sú v rozpore s deklarovateľnými zásadami, preto, ako je už vyššie uvedené, túto zmluvu možno nesporne považovať za typovú zmluvu podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, je možné za spotrebiteľské zmluvy v širšom ponímaní považovať zmluvy uzavreté podľa Občianskeho i podľa Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa z jeho práv. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ očítá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontaktu, s ohľadom na vyššiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a jednoduchšiu dostupnosť právnych služieb a zo zreteľom na možnosť určiť zmluvné podmienky jednostranne prostredníctvom formulárových zmlúv. Ochrane spotrebiteľa venuje mimoriadnu pozornosť aj Európska únia, a preto Smernica, ktorá je základným právnym aktom ochrany spotrebiteľa. Táto bola do slovenského právneho poriadku prebratá zákonom č. 150/2004 Z.z. (účinným od 1. apríla 2004, okrem § 60, ktorý nadobudol účinnosť dňom nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii). Okrem toho, že tento zákon novelizoval Občiansky

zákonník, Smernica má aj tzv. nepriame účinky, takže je záväzná pre Slovenskú republiku a slúži ako interpretačné pravidlo pre výklad spotrebiteľských právnych vzťahov, čo však neznamená, že nemožno na ňu odkazovať pri výklade vnútroštátneho práva.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoRK“) rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 ZoRK rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 4 ods. 3 ZoRK nedodržanie písomnej formy rozhodcovskej zmluvy možno nahradiť vyhlásením zmluvných strán do zápisnice pred rozhodcom najneskôr do začatia konania o veci samej v rozhodcovskom konaní o podrobení sa právomoci rozhodcovského súdu. Obsahom zápisnice je rozhodcovská zmluva podľa § 3.

Podľa § 40 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Úprava formy rozhodcovskej zmluvy v ust. § 4 ZoRK je prísne striktná, bez možnosti extenzívneho výkladu a formálna podmienka písomnosti v danom prípade bola dodržaná. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že rozhodcovská zmluva je uzavretá na samostatnej listine, ktorú povinná podpisovala osobitne od Zmluvy, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj zmluvné dojednania zmluvy o úvere. Aj keď bola rozhodcovská zmluva oprávneným, ako veriteľom vopred pripravená pre dlžníka na samostatnom liste, do ktorého sa dopĺňajú požadované údaje, mal dlžník možnosť túto odmietnuť bez toho, aby zmaril uzavretie zmluvy o úvere. Súd dáva do pozornosti znenie rozhodcovskej zmluvy, ktorá nebráni povinnému, ako spotrebiteľovi uplatniť svoje práva pred všeobecným súdom z dôvodu, že obsahuje alternatívne riešenie sporov, ktoré dostatočným spôsobom zabezpečuje spotrebiteľovi právo podať žalobu nielen na rozhodcovský, ale aj na všeobecný súd.

S ohľadom na formu, obsah a ostatné podmienky zmluvy, ako aj znenie ustanovení rozhodcovskej zmluvy, súd dospel k záveru, že povinná, ako spotrebiteľ kvalifikovaným spôsobom prejavila vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a uzavretie rozhodcovskej zmluvy samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Tento právny záver však nemožno paušálne aplikovať na všetky zmluvy a rozhodcovské zmluvy uzatvárané oprávneným. V ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka je obsiahnutá úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Ide o podmienky, s ktorými sa spotrebiteľ mal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, ale nemohol ovplyvniť ich obsah. Ustanovenie odseku 1 vyššie citovaného ustanovenia zakotvuje všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda nesmie obsahovať neprijateľné podmienky. Zároveň však v druhej vete upravuje podmienky, za splnenia ktorých sa na zmluvné ustanovenia nehľadí ako na neprijateľné. Zákon č. 575/2009 Z.z. novelizujúci Občiansky zákonník s účinnosťou od 1. marca 2010 zmenil znenie druhej vety tak, že rozšíril okruh zmluvných podmienok, ktoré nemožno považovať za neprijateľné. Okrem už predtým platného znenia, ktoré za neprijateľnú nepovažoval zmluvnú podmienku, ktorá bola dohodnutá individuálne, novela za neprijateľné nepovažovala ani zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa tak vzťahuje iba na tie spotrebiteľské zmluvy, pri uzatváraní ktorých spotrebiteľ nemôže ovplyvniť ich obsah, teda ktoré sú vopred pripravené. Nevzťahuje sa však na tie zmluvné podmienky, ktoré boli dohodnuté individuálne. Pri takto dohodnutých zmluvných podmienkach sa nemožno dovolávať ich neprijateľnosti.

Na základe uvedených skutočností dospel súd k záveru, že exekúcia začala dôvodne, nakoľko pohľadávka vymáhaná predmetnou exekúciou do dňa začatia exekúcie povinným uhradená nebola a povinný nepreukázal ďalšie okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku ani dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, a preto súd podľa § 50 ods. 1 EP. Námietky povinného proti exekúcii zamietol ako neopodstatnené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol, že námietky povinného zamietla.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné